

ПРО ЩО МОВЧАВ КЛЕВАНСЬКИЙ ДЗВІН

Проблема функціонування Клеванської нафтобази набагато гостріша, ніж уявляють її ті, хто намагається утихомирити обурених обманом клеванців комічними розмовами про вирощені на ній огірки та ілюструванням ідилічних картинок про азартну риболовлю на фоні величезних цистерн з написом «вогнебезпечно». 36 тисяч кубічних метрів – це справді небезпечно, дуже небезпечно як з точки зору прямої загрози життю та здоров'ю жителів Клеваня, так і з точки зору моралі. Маю на увазі один з обласних часописів, де опублікували світлину, на якій згорблений молодик зі спінінгом чатує пробензиненого карася. Смішно, цинічно, знущально. Це ж як треба зневажати людей, мати їх за ніщо.

Я не дозволив би собі цих емоцій, якби редактор іншого обласного часопису не розповів, що деякі «представники» пропонували йому великі гроші за публікацію такого чи схожого репортажу про нафтобазу.

Проблема будівництва нафтобази є, про неї знає вся Україна, тому применшувати її небезпеку примітивними інформаційними атаками просто безглуздо. Можна ще якось зрозуміти директора нафтобази, котрий, ні словом не обмовившись про ступінь її небезпеки, красномовно розповідає про «блага», які принесло клеванцям її будівництво, тобто оковає проблему, яка, власне, проста. Клеванці хочуть знати, хто і чому всупереч чинного законодавства, тобто без їхнього відома, без належного роз'яснення громаді ступеню небезпеки об'єкта, без дозволу сесії селищної ради дав згоду на будівництво (сесія селищної ради дала дозвіл лише на реконструкцію будівель старої невеликої нафтобази), хто дозволив вирізати вікові дуби у санаторній зоні, дуби, які не знищили ані поляки, ані німці, ані інші заїди, чому зупинили розслідування карної справи з цього приводу, чому нинішня влада весною цього року дала дозвіл на добудову другої черги нафтобази, чому, зрештою, їм зазомбовано твердять, що дозволи усіх інстанцій є, але замовчують, що всі ці дозволи відсилають на неіснуюче дозвільне рішення селищної ради, як і ретельно замовчують те, що нафтобаза є об'єктом першої категорії небезпеки. Насамкінець, вони не можуть зрозуміти, чому раптом місцева преса та так звані народні і ненародні партії в один голос затрубили про цілковиту безпеку нафтобази, про те, що хтось нібито себе піарить і т.п. Хоча відповідь самоочевидна – продажність і заангажованість, брехлива суть тих, хто очолює ці так звані партії. Хочеться їм сказати: будь ласка піарте себе, тільки

допоможіть вирішити біду, яка нависла над клеванцями, доводьте ділом, а не словами свою народність. Адже ніхто з вас не хоче жити поряд з клеванським монстром. Ви за гроші переконаєте світ, що нафтобаза безпечна, безпечна тільки тому, що проблема не стосується особисто вас. Пригадайте слова академіка Александра, котрий на доказ безпечності Чорнобильської АЕС був готовий поселитися біля її реакторів, але не поселився. Чим це закінчилося – відомо всім. Клеванці мудрі люди, вони розуміють, що нафтобаза потрібна області, як і робочі місця та бюджетні надходження, але вона повинна бути розміщена у безпечному місці, а не у серці населеного пункту, за кілька десятків метрів від вокзалу, залізничної колії з дротами високої напруги, осель клеванців. Вони задають просте питання: чому нафтобазу не побудували навпроти залізничного вокзалу в обласному центрі. Та тому, що тих величезних цистерн не було б у Рівному того ж дня. А клеванці, бачте, покірні. Хтось розраховував на їхню покірність, притуплене почуття людської гідності. Чесно кажучи, коли я вперше побачив ці величезні відкриті цистерни у населеному пункті, то миттєво зринула думка: або ті, хто дав дозвіл на таке будівництво, несповна розуму, або хтось нахабно демонструє нам дикий капіталізм, де думка людей не коштує ламаного гроша.

Щоб бути об'єктивним, я спеціально поїхав до керівника подібної нафтобази, розташованої далеко поза межами населеного пункту і попросив його оцінити це будівництво. Відповідь була лаконічною – це безглуздя. То чому ж мовчать правоохоронні органи, де ж та народна влада? Чи може все то химера - людський біль та вранішні і вечірні випари бензину? Зрештою, мені відомо, що проблему прискіпливо вивчає група досвідчених юристів, зокрема і Закон «Про об'єкти підвищеної небезпеки», Лісовий та Земельний кодекси України, Закон «Про місцеве самоврядування на Україні» тощо. Отож, розв'язання цієї проблеми ще попереду...

*Михайло НАЗАРУК,
перший заступник голови РОО «Третя
сила», кандидат філологічних наук.*